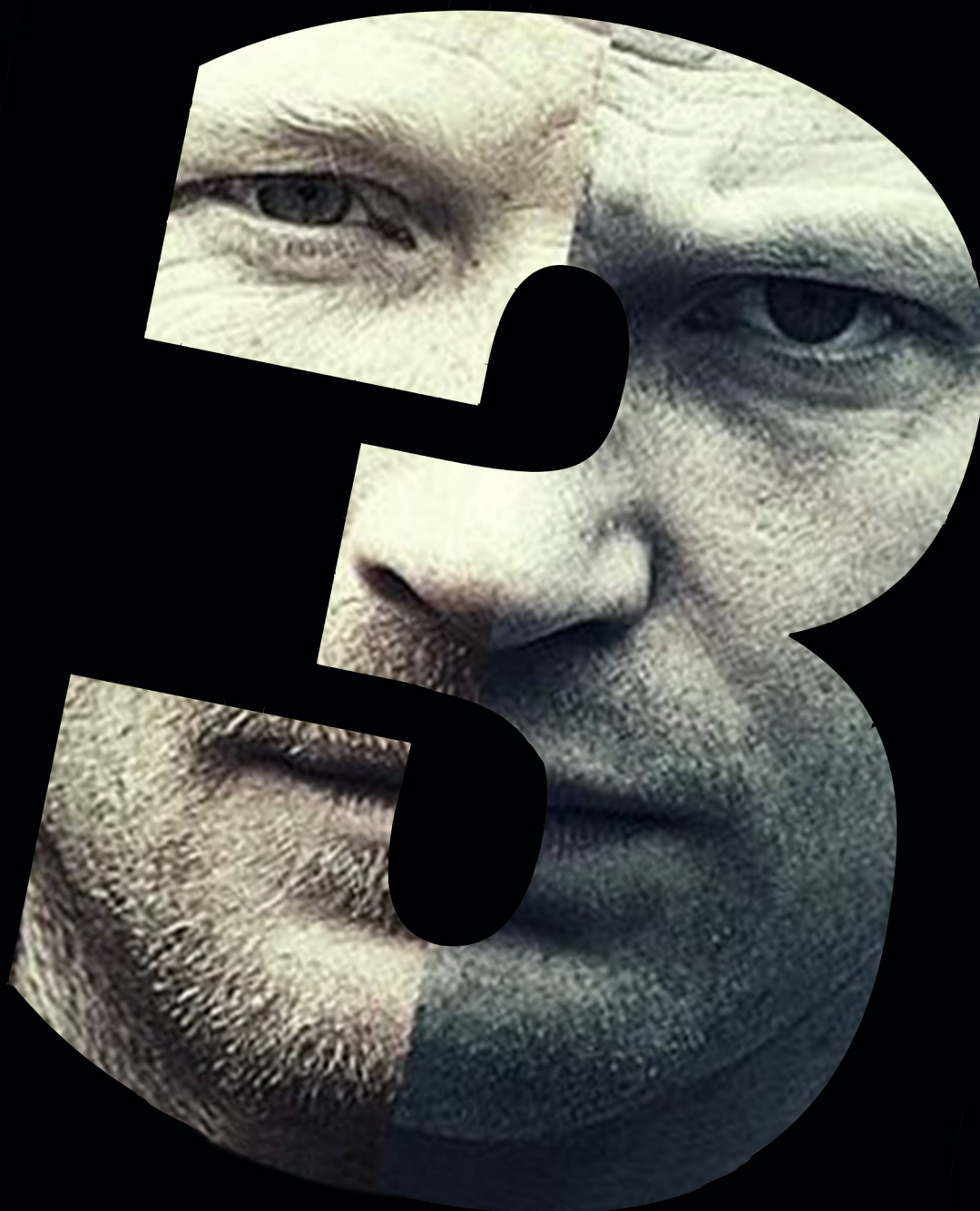

KLAPKAFEST
15. - 24. 7. 2016
Uherské Hradiště

ročník V. • číslo 3.
neděle 17. července

2016

FILMOVINY

Filmový cyklus: Španělské dny • Doprovodný program: hudba, workshop, výstava • Plánek a program festivalu • Ohlédnutí a vyhlédnutí • Osobnost: rozhovor s Jurajem Herzem

UVNITŘ NAJDETE

CYKLUS

Španělské dny 2 a 3

DOPROVODNÝ PROGRAM

hudba, workshop, výstava 4

PLÁNEK A PROGRAM FESTIVALU

5 a 6

REPORTÁŽ

Před a po 7

OSOBNOST

Juraj Herz 8 a 9

FILMOVINY PŘIPRAVILI

Iva PAŠKOVÁ

(šéfredaktorka)

Tereza ZDRÁHALOVÁ

(zástup. šéfredaktora)

Pavel PAŠKA

(editor)

Lucie NEVŘIVÁ

Lukáš NEVŘIVÝ

David NĚMEC

Barbora TYMROVÁ

(redaktoři)

Věra FICOVÁ

(korektury)

Dimitrij CHIŽŇAK

(překlad)

Roman SNOPEK

(grafika a zlom)

Jan PAŠKA

Tereza TYMROVÁ

David ZDRÁHAL

(fotografové)

Z-STUDIO

(tisk)

Cyklus: Španělské dny

Festivalem KlapkaFest bude opět znít španělština. Během průběhu festivalu mohou návštěvníci ochutnat výběr z toho nejzajímavějšího z aktuálních španělsky mluvených kinematografií. Diváci se tentokrát mohou těšit například na nejnovější film *Ma Ma* uznávaného španělského tvůrce Julia Medema.

Režisér a scénárista, který je podepsaný například pod úspěšnými filmy *Sex a Lucía* nebo *Chaotická Ana*, tentokrát do hlavní role obsadil hvězdnou Penélope Cruz.

Zníť ovšem nebude jen španělština. „V jedné z programových linií se zaměříme na slibně se rozvíjející baskickou filmovou produkci. V české premiéře uvedeme snímek *Loreak*, který má na svém kontě řadu ocenění a byl i španělským kandidátem na Oscara. Dále představíme například film *Amama*, který zabodoval na letošním festivalu v San Sebastianu,“ přibližuje program dramaturg festivalu Daniel Červenka.

Stejně jako v roce 2012, kdy byla

taktéž hlavním tématem KlapkaFestu španělská kinematografie, nabídnou i letos organizátoři návštěvníkům festivalu ucelený pohled na španělskou a španělsky mluvenou kinematografii od divácky úspěšných velkofilmů přes odbornou kritikou oceňované snímky až po dokumenty reflektující aktuální témata. Vedle filmových novinek z Pyrenejského poloostrova nebu-

dou chybět ani aktuální snímky ze zemí Latinské Ameriky. Dramaturgie uvede nejvýraznější filmové počiny z Kuby, představí nezávislou mexickou produkci a zaměří se na poslední velké úspěchy chilské národní kinematografie.

Program bude probíhat na různých projektových místech, o nichž vás podrobně informujeme v přehledném programu uvnitř doprovodného plátku *Filmoviny*. (IP)

JULIO MÉDEM LAFONT

Španělský filmový režisér a scénárista, narodil se v San Sebastianu v Baskicku. Vystudoval medicínu (všeobecnou chirurgii), ale hned po studiu začal pracovat jako filmový kritik pro baskické noviny a přispíval do filmových časopisů *Casablanca* a *Cinema 2000*. Mezi lety 1977-1988 natočil několik krátkých filmů. První zkušenosti sbíral nejen jako filmový fanoušek a kritik, ale také jako střihač, asistent režie a spoluscenárista na různých filmových a televizních projektech.

Jeho první celovečerní film *KRÁVY* vznikl v roce 1992. Tento originální autorský snímek získal řadu domácích cen i mezinárodní uznání na festivalech v Turínu a Tokiu. Za svůj druhý celovečerní film, příběh vášnivé a tajné lásky - *ZRZAVÁ VEVERKA* (1993) získal španělskou výroční cenu Goya v kategorii nejlepší nový režisér. Následovala dramata *ZEMĚ* (1996), *MILENCI ZE SEVERNÍHO PÓLU* (1998) a v roce 2001 *SEX A LUCÍA*.

Všemi třemi autorskými filmy (*Krávy*, *Zrzavá veverka*, *Země*) navazuje na tradici realismu. „Od Zrzavé veverky k *Lucii* se stupňuje jeho specifický způsob vyprávění, Medem naprosto přirozeně a přitom magicky probírá otázky vlastní identity a existence v realitě a fikci. Velká témata jeho filmů jsou také lidské vztahy, láska.“ Celovečerní film *CAÓTICA ANA* (2007) věnoval režisér své sestře, která v roce 2001 zahynula při autonehodě. (LN)

MEZNÍKY španělské kinematografie

- první promítání filmu v Madridu roku 1896
- 1917 nejvýznamnější němý film *Život Kryštofa Kolumba* a jeho objev Ameriky
- Za republiky 1931-36 se zvýšila výroba i kvalita (L. Buñuel, *Země bez chleba*)
- Za diktatury Bahamonda byly preferovány filmy prodchnuté ideou fašismu
- Sociálně kritický tón zazněl v tvorbě madridské filmové akademie v 50. letech
- 1956-62 působil ve Španělsku italský režisér M. Ferteri (*Byteček*, *Děti*, *Vozík*)
- 1975 byla společným rysem evokace ovzduší diktatury - vynikl zde zejména C. Saura (*Sestřenice Angelika*, *Starý dům uprostřed Madridu*, *Eliso, můj životě*, *Se zavázanými očima*, *Krvavá svatba*)

Ma Ma

Hlavní hrdinka Magda (Penélope Cruz) je matka desetiletého syna, kterého vychovává sama. Když se během několika pár minut ocitá na křižovatce svého bytí, směr jejího života nabírá úplně jiné obrátky. Ale život nebývá jen zlý a Magdě přivede do cesty osudem zkošeného Arthura (Luis Tosar).

Rázem se neštěstí mění ve štěstí a neodvratný konec se tak stává příslibem. Hned během prvních záběrů je divák vhozen do problému hlavní hrdinky a díky její závažné nemoci nemá v podstatě šanci nesoucí. Navíc jedno z témat, rakovina prsu, není bohužel absolutně žádné sci-fi, takže se člověk

neubrání šíravé niterní touze okamžitě navštívit mamocentrum. Výsledkem je obsahově, emočně i žánrově plné dílo, které spojuje děj s pocity hrdinky a reakcemi okolí, navíc prosvícené jižanským temperamentem.

Ma Ma
Julio Medem
ESP 2015, 111 min. DCP
španělsky, české titulky
hraji: Penélope Cruz, Luis Tosar, Àlex Brendemühl, Jon Kortajarena, Asier Etxeandia

Zanic

Celovečerní hraný debut režiséra Daniela Guzmána je divácky úspěšným příběhem odehrávajícím se v prostředí sociálně slabých rodin. Odtud pochází i hlavní hrdina Darío, který není schopen vyrovnat se s rozchodem rodičů a touží se za každou cenu osamostatnit. Dostává se tak mezi zloděje a podvodníky a neuvědomuje si, že tady svou budoucnost nenajde. Náhodou se setkává s pětáosmdesátiletou Antonií, u níž nalezne to, co mu chybí doma. Tradičně pojatý sociálně-kritický příběh viděný pohledem dospívajícího chlapce je podárenou reflexí současného stavu španělské společnosti.

Zanic / A cambio de nada
Daniel Guzmán
ES 2014, 110 min., DCP
španělsky, anglické titulky, české titulky
hraji: Miguel Herrán, Antonio Bachiller, Anotnia Guzmán, Felipe Vélez, Luis Tosar, Miguel Rellán

Amama

Až mysticky působí tento lyrický příběh z tradicionalistického baskického venkova. V kraji, kam moderní doba neproniká až zas tak rychle, se odehrává příběh tří dětí Tomáse a Isabely, kteří se musí vyrovnávat se starobylými baskickými zvyky. Každý si volí svou vlastní cestu, ale proti přetrvávajícím pověrám se lze bránit jen za cenu velkého osobního nasazení. Vizuálně vytříbený snímek talentovaného režiséra přináší poněkud jiný pohled na realitu Baskicka. Ústředním tématem je zde střet historického vědomí souvislostí a touhy po moderním způsobu života, aniž by hrdinové popřeli svou národní identitu.

Babička / Amama
Asier Altuna
ES 2015, 103 min., DCP, baskicky, české titulky
hraji: Kandido Uranga, Iraia Elias, Amparo Badiola, Klara Badiola, Ander Lipus, Manu Uranga

EDITORIAL

Jak je na tom český film na začátku roku 2016? Dobře co do finančního zabezpečení (v platnost konečně vstoupil nový audiovizuální zákon), hůř co do diváckého zájmu (na rozdíl od hudebního průmyslu zdejší filmový trh pomaleji zavádí alternativní způsoby distribuce uprostřed překotných změn v digitální éře) a tristně co do uměleckého projevu. Jediný český film se dostal do soutěže na velkém mezinárodním festivalu – a to ještě ke všemu na domácí půdě (Líbánky Jana Hřebejka v Karlových Varech). Solitéři typu Švanjmajera či Vachka se odmlčeli, generace nové vlny netvoří nebo píše paměti nebo se pokouší o comeback s velmi rozpačitým výsledkem (Donšajni). Kdysi nadějně mladé filmařky (Alice Nellis, Karin Babinská, s výjimkou Jitky Rudolfové) se odvrátily od určité vyhraněnosti svých prvotin a přistoupily na komerční kompromis svých kolegů z generace devadesátých let okolo Jana Svěráka a Davida Ondříčka.

A tak jediné „slušné“ filmy vznikly jakoby „bokem“, u autorů razících dlouhodobě svou vlastní cestu, která je ovšem ne vždy dovedla ke kýženému cíli. Vloni se to nicméně povedlo jak Zdeňku Tycovi s Jako nikdy, tak Ivanu Vojnárovi s Nepravděpodobnou romancí.

Proto není divu, že chcem-li vystopovat a zaznamenat nějaké zajímavé dění v oboru, musíme se obrátit k mladé generaci. Na zdejších školách se stále daří vytvářet poměrně kreativní prostředí, které dává vyniknout neotřelým nápadům a postupům. A nejedná se pouze o FAMU, ale i o další vysoké školy uměleckého typu, na kterých se vyučuje práce s videem a pohyblivým obrazem jako takovým. (TT)

inzerce —

ČTĚTE DOBRÝ DEN

WWW.DDK.CZ

JEDINĚ SLOVÁCKÝ TÝDENÍK PŘINÁŠÍ PODROBNÝ PŘEHLED KOŤŮ SLIVOVICE NA SLOVÁCKU
S ŘADOU REPORTÁŽÍ Z NEJZAJÍMAVĚJŠÍCH MÍST

DOBRÝ DEN S KURÝREM - NOVINY, KERÉ VOŇAJÚ TRNKAMA

United Flavour dávkou energie

United Flavour oslavili loni v prosinci 10. výročí klubovým turné a vyprodaným koncertem v Lucerna Music Baru. V pondělí 18. července se do uherskohradištského klubu Mír vrátí v plné parádě a, jak bývá u United Flavour dobrým zvykem, pozvali i zajímavé hosty. Na pódiu je doprovodí jamajské duo Jah Ova Evil a zpěvák Ucee. Kromě osvědčených hitovek se můžete těšit i na několik nových skladeb, které kapela připravuje na nové album.

United Flavour mají za sebou již deset úspěšných let na hudební

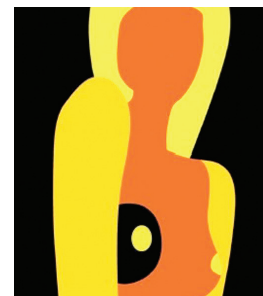
scéně. Šestice skvělých muzikantů v čele s frontmankou Carmen dokáže naživo vytvořit elektrizující atmosféru, o které by mohly vyprávět stovky klubů a festivalů. Jejich moderní mix reggae, world music, latina a hip-hopu si našel tisíce fanoušků nejen v České republice, ale i po celé Evropě. Za dobu své existence navštívili United Flavour také řadu evropských zemí a vystoupili na zásadních reggae festivalech (Rototom Sunsplash, Ostroda Reggae Festival). Poštěstilo se jim také hrát po

boku takových hvězd, jako jsou Manu Chao, Shaggy, Max Romeo, Gentleman, Buj Banton a další.

Jejich první album Unity s hity Revolution, Que No a Babylon vyšlo v roce 2007. V roce 2011 vydala kapela zatím poslední album Attitude, na kterém se podíleli lidé čtrnácti národností. V současnosti United Flavour pracují na materiálu na další studiovku. Na začátku února vylétla do světa první vlastovka z nové desky pojmenovaná Irie, kterou si můžete poslechnout na soundcloudu. Irie je energická a pozitivní pecka, jež vyšla na kompilaci Pineapple Kush Riddim. Na ní se kromě United Flavour objevily i velká jména světového reggae a dancehallu Sizzla a Anthony B.

Koncert se koná v rámci série 20 narozeninových koncertů u příležitosti 25. výročí klubu Mír. Vstupenky v předprodeji jsou za 250 Kč + poplatky. Předprodej běží na pokladně klubu Mír (bez poplatku), na webu www.klubmir.cz a v předprodejních sítích GoOut.cz, Ticketpro, Ticketportal a Eventim. Na místě 300 Kč. (BT)

Café Portal vsadilo na ženské akty

Barevné, vyzývavé a provokativní. Takové jsou ženy v kolážích Jana Demerchiho. S jeho tvorbou se mohou zájemci poprvé seznámit v uherskohradištské kavárně Portál, která prezentuje jeho koláže staršího data i práce nedávné. Výstava potrvá do 30. července. "Jeho koláže jsou zhotoveny s jistotou, s bravurou a se schopností stylizovat svůj leitmotiv, kterým je téma ženy," popisuje kurátor výstavy Jan Slováček. (LN)

Partička Nakrčení opět spolu

Umělecká skupina Nakrčení vystavuje opět po dlouhých deseti letech ve foyer kina Hvězda a po sedmi letech v Uh. Hradišti vůbec. Naposledy čtveřice výtvarníků vystavovala v rámci premiéry hry ve Slovákém divadle. Složení této umělecké úderky je od založení stále stejné: David Zezula, Jiří Salajka, Vladimír Kovařík, Jan Karásek. Jako host bude společně s renomovanými umělci vystavovat vizuální poezii mladý básník Jan Jindřich Karásek.

Vernisáž se uskuteční 19. 7. v 18.00 v kině Hvězda. Na vernisáži vystoupí s kytarovými skladbami složenými exkluzivně pro tuto příležitost instrumentalisté Insaissable, Náčča's Fire Factory a další. (IP)

Workshopy animace a trikové tvorby

Tvůrčí workshopy animace jsou určeny všem zájemcům od 6 až do 100 let. Účastníci během nich pracují s filmovým médiem ne jako pasivní diváci, ale jako jeho tvůrci. Ve dvouhodinovém workshopu se můžete seznámit s klasickou ploškovou metodou natáčení nebo si zkusit animaci s loutkami v prostorové scéně. Natočíte si krátký film s vlastnoručně připravenou kresbou či loutkou. Staňte se scénáristou, režisérem i mistrem speciálních efektů! Jaké téma budete zpracovávat je jen na vás.

V základní dvouhodinové variantě workshopu si natočíte krátký film s vlastní jednoduchou loutkou či dvojrozměrnou rekvizitou vyrobenou na místě. Pokud zůstanete celý den (seskupíte si dva a více dvouhodinových bloků), je kromě námětu prostor i na tvorbu propracovanějšího scénáře a na delší stopáž filmu.

Workshopy vedou zkušení lektori - absolventi oboru animace na Vysoké škole uměleckopru-

myslové v Praze, profesionální animátoři z filmových studií, členové sdružení Ultrafun.

Co všechno již účastníci workshopů animace vytvořili, si můžete prohlédnout na muzejním youtube kanálu.

Kdy: aktuální termíny workshopů najdete v sekci Nejbližší program, další termíny jsou možné na vyžádání. Na workshopy je povinná rezervace na tel. 724 341 091 nebo info@muzeumkarlazemana.cz.

Workshopy otevíráme při počtu minimálně 5 přihlášených zájemců. Cena: 200 Kč na osobu za dvouhodinový workshop. (DN)

Storno podmínky:

Při zrušení rezervovaného workshopu se platí storno poplatek. Výše storno poplatku je pro skupinu do 7 osob při zrušení 3 - 5 dní před konáním workshopu 300 Kč, při zrušení do 2 dnů před konáním workshopu 600 Kč.

OHLÉDNUTÍ

Den Druhý

Krasojízda Gorana Paskaljeviće KlapkaFestem pokračovala v sobotu dalšími debatami s diváky jeho filmů. V Klubu kultury například uvedl humorné drama Jak se Harry stal stromem. Příběh tvrdohlavého Irčana, který si zčistajasna vybral nepřítele mezi svými sousedy, protože pořádný chlap nějakého mít přece musí, režisér popsal jako metaforu doby vlády Slobodana Miloševiče, jenž ze své nenávisti čerpal sílu.

První položkou letošního odborného dění se v Redutě 2 stala prezentace Programu otevřeného filmového vzdělávání. Prováděl jím Jiří Forejt z Národního filmového archivu, který také pro začátek nastínil samotnou podstatu záslužného projektu. Časově nejmohutnější část téměř dvouhodinového pásma pak obstarali František Týmal a Matěj Strnad z FAMU, iniciátoři projektu Kinoaparat.cz, kteří objasnili svůj záměr připomínat význam klasického filmového materiálu.

Na vernisáži fotografií Vojtěcha Jasného a kreseb Petra Nikla ve Slováckém muzeu se v sobotu v 16:00 děly věci. Její součástí se totiž stalo i předem neohlášené vystoupení samotného Petra Nikla, který přes svou počáteční nesmělost potěšil krátkým koncertem na ukulele. Niklovy kresby inspirované svěbytnými Newyorčany představují kontrast k soukromým fotografiím režiséra Vojtěcha Jasného, na nichž zachycoval běžné okamžiky svého života.

Patrně nemilosrdná odpolední vedra i přes střechu Míru lehce zkomplikovala promítání pozoruhodného amatérského filmu Hvězda padá na hubu, jehož poslední tři minuty nakonec museli diváci oželeť. Režisér Lukáš Masner nicméně při následné diskusi upozornil, že je film nahraný na úložišti a dal všem heslo.

První letošní Lekci filmu zahájil v sobotu odpoledne režisér Goran Paskaljević ve zcela neformálním duchu. Přestože je zahraničním hostem Klapkafestu, s publikem se pozdravil český slovy: „Trochu pokecáme.“ Srbský filmař pak vzpomínal na školní léta strávená na pražské FAMU, líhni dalších balkánských filmařů: „Ta škola pro mě hodně znamenala, naučil jsem se na ní řemeslo. Pochopil jsem, že musím vědět a cítit, co chci.“ (BT)

VYHLÉDNUTÍ

Přijede Médem, Polívka i Třeštíková

Programový blok Cyklus uvede ukázky španělské kinematografie. Pomocí porozumět jí přijede již zítra do slovácké metropole Julio Médem Lafont. Španělský režisér je dnes symbolem moderního španělského filmu. Stejně je na tom i jeho bratr Aki, který Klapkafest v rámci jednoho z předchozích ročníků už jednou navštívil.

Pozvání do Uherského Hradiště přijal i zástupce Berlínské školy Christoph Hochhäusler, který na Klapkafestu sám uvede dva své snímky. Těšit se na něj můžete v úterý ve velkém promítacím sále. Ve výčtu zahraničních hostů nesmíme vynechat ani významného iránského režiséra Mohsena Makhmalbafa, který se představí ve čtvrtek. Jeho filmy získaly ocenění například na festivalech v Cannes, v Benátkách nebo v Karlových Varech. V rámci Klapkafestu bude uveden jeho nejnovější filmový počín Prezident a výběr z jeho starších děl.

Z domácích hvězd se v Uherském Hradišti představí například herec Boleslav Polívka nebo autorka časos-

běrných dokumentů Helena Třeštíková. Připomenout odkaz svého otce Karla Zemana pak přijede jeho dcera Ludmila. Českou výpravu mohou návštěvníci očekávat v druhé polovině festivalu. Navíc bude letos Klapkafest provázet i vzpomínka na velikána českého filmu herce Rudolfa Hrušínského, který by se letos dožil 95 let. Sekce Letní kino ho připomene ve všech podobách. K vidění budou nezapomenutelné filmy jako Spalovač mrtvol, Po stopách krve nebo Dým bramborové natě. Kromě filmů budou moci návštěvníci KlapkaFestu zhlédnout i několik divadelních představení. Zvláštní propojení filmu a divadla uvede Divadlo Na Zábřadlích. Inscenace Zlatá šedesátá aneb Deník Pavla J. totiž vznikla na motivy knihy o životě a díle významného filmového tvůrce 60. let Pavla Juráčka.

K vidění bude například i hra Putin lyžuje. Jedná se o jevištní reportáž na motivy knihy Anny Politkovské, novinářky a velké odpůrkyně Vladimíra Putina, která byla v roce 2006 zavražděna. Drama odehraje soubor Divadla Líšeň v úterý 19. července. (BT)

OBRAZEM ...

PROLUFTUJTE PENĚŽENKY!

Nákupní uličku zaplavili stánkaři nabízející nejrůznější módní výstrelky, jídlo i Klapkafest-předměty, které vám zkrátka nesmějí chybět.

LEHÁRO V PARKU

Pro všechny znavence jsou po celém centrálním parku nataženy houpačky, kde si můžete v klidu dáchnout.

FRONTA PŘED HVĚZDOU

Tak to vypadá, když se dveře stále neotevírají a lidé se kupí na schodech čekající na oblíbené besedy a přednášky

VEČERNÍ PROMÍTÁNÍ

Promítání na náměstí je oblíbenou akcí na rande, posezení pod širým nebem nebo jako startovací akce bujarého večírku

J. Herz: Vždycky jsem

AUTOPSIE

Režisérova
pitva

Zážitky z koncentračního tábora. Ztráta dětství. Averse vůči rodnému Slovensku. Emigrace do Německa. Život režiséra Juraje Herze je naplněn celou řadou dějinných paradoxů. Autor nesmrtelných filmů (*Spalovač mrtvol*, *Petrolejové lampy*, *Panna a netvor*) představil na Letní filmové škole Uherské Hradiště biografii „Autopsie (pitva režiséra)“ a my vám ve spolupráci s vydavatelským domem Mladá fronta přinášíme soutěž o tři výtisky této poutavé knihy.

Autopsie (pitva) režiséra je jedinou autorizovanou biografií Juraje Herze a zároveň jeho otevřenou výpovědí o posledních pěti dekádách československé a později české kinematografie. Juraj Herz vypráví s nezvyklou upřímností nejen o pozadí natáčení svých filmů, které se dnes řadí do zlatého fondu československé kinematografie, ale jeho vzpomínky jsou zároveň svědectvím o době nedávno minulé a o podmínkách, ve kterých žili a tvořili čeští a slovenští filmaři a divadelníci druhé poloviny dvacátého století.

Každý den si užívám, jako by měl být poslední...

Jste králem českého filmového hororu, bojíte se rád? Čeho se bojíte nejvíc?

Já se bojím rád. Všeobecně se bojím stylizovaných věcí ve filmech. Momentálně se ale nejvíc bojím toho, co se děje ve světě - z toho mám opravdový strach, jako snad každý, protože to je hrůzné.

Vystudoval jste na loutkáře a pak asistoval režiséru Zbyňku Brynychovi a také Jánú Kadárovi a Elmaru Klosovi - s těmi jste točil například slavný *Obchod na korze*. To byla vaše filmová škola?

Brynych mě hodně naučil - byl připravený už tři měsíce předem na každý záběr. Nikdy o ničem nepochyboval. Klos byl nula. Kádár byl hlava a režisér, kterého jsem si velmi vážil...

Sledujete současné filmové dění? Co vám kromě lásky a jídla působí radost?

Doma máme domácí kino, tak se díváme na dva, tři filmy za den. Filmy mám rád, chodíme i do divadla. Ale od dětství - i proto jsem byl možná špatný žák - jsem neustále četl. A i dnes, s Martinou, v podstatě čteme neustále, což nám působí radost. Já mám snad kromě nejbližších lidí, nejraději knihy.

Který film vás oslovil v poslední době?

Rozhodně Grandhotel Budapešť, který se mi líbil velmi. Zajímavá byla také *Gravitace*.

Obsazoval jste raději herce nebo herečky?

Dobrý herec je skoro tak dobrý, jako dobrá herečka. Statisticky jsou ve filmech hlavní představitelé většinou herci, ale v mých filmech jsou to ženy. Moje kostymérka Irenka Greifová mi kdysi řekla - prosím tě, muže neobsazuj, těm se dá obléci tak akorát frak, ale na ženách se můžu vyřádit. Tak už k vůli Irenci jsem točil hlavně se ženami... (smích)

Které vaše dílo máte nejraději?

Po spalovači mrtvol mám nejraději *Pasáž*, který se tady promítal snad jenom týden. Špatně jsme ho načasovali. Byl příliš kritický na období, ve kterém vládla euforie. Kdyby přišel o pět, deset let později, myslím, že by byl přijat lépe. Byl jsem s ním na jedenácti festivalech, posbíral ceny, ale u nás o něj nezavádil ani pes... Myslím, že je v Čechách nedocenený a já jej mám při tom velmi rád.

Tušil jste, že bude *Spalovač mrtvol* tak nadčasový?

Už když jsme ho točili, věděl jsem, že bude mimořádný. Je zajímavé srovnání nálady po projekcích v různých zemích. V Čechách byli diváci černou komedií zaraženi. Na Slovensku byli daleko uvolněnější, v Holandsku se obecnost smálo od začátku do konce a v Německu byli návštěvníci kina otřeseni a mrtvolně bílí. Po projekci obsadili všechny bary, aby zapili hrůzný zážitek. V té době tam totiž nebylo povoleno spalování mrtvol. Nebožtíci se pohřbívali do země - z toho pohledu na vystrašené diváky jsem měl zase jednu radost.

Vám opravdu působí radost strašit lidi,... a chudinky děti? Vaše *Deváté srdce* či *Panna a Netvor* způsobily hodně zlých snů!

K pohádkám, které jsou hodné a milé, vztah opravdu nemám. Když jsem studoval na umprumce, hráli jsme s loutkovým divadlem pohádku *Aladin*. Já jsem vodil zlého *Vežira* - po představení jsem vždycky chodil počítat, kolik bylo na zemi loužiček. A čím jich bylo víc, tím jsem hrál líp. Jsem už takový. (smích)

Do natáčení pohádek jsem se pustil jen proto, abych se vyhnul točení politického filmu, ke kterému jsem byl tlačěn. Pravda, vznikly spíš dvě hororové pohádky, díky kterým některé děti utíkaly z kina s pláčem, a to mám rád...

Netajíte se svým negativním postojem k náboženství a víře vůbec.

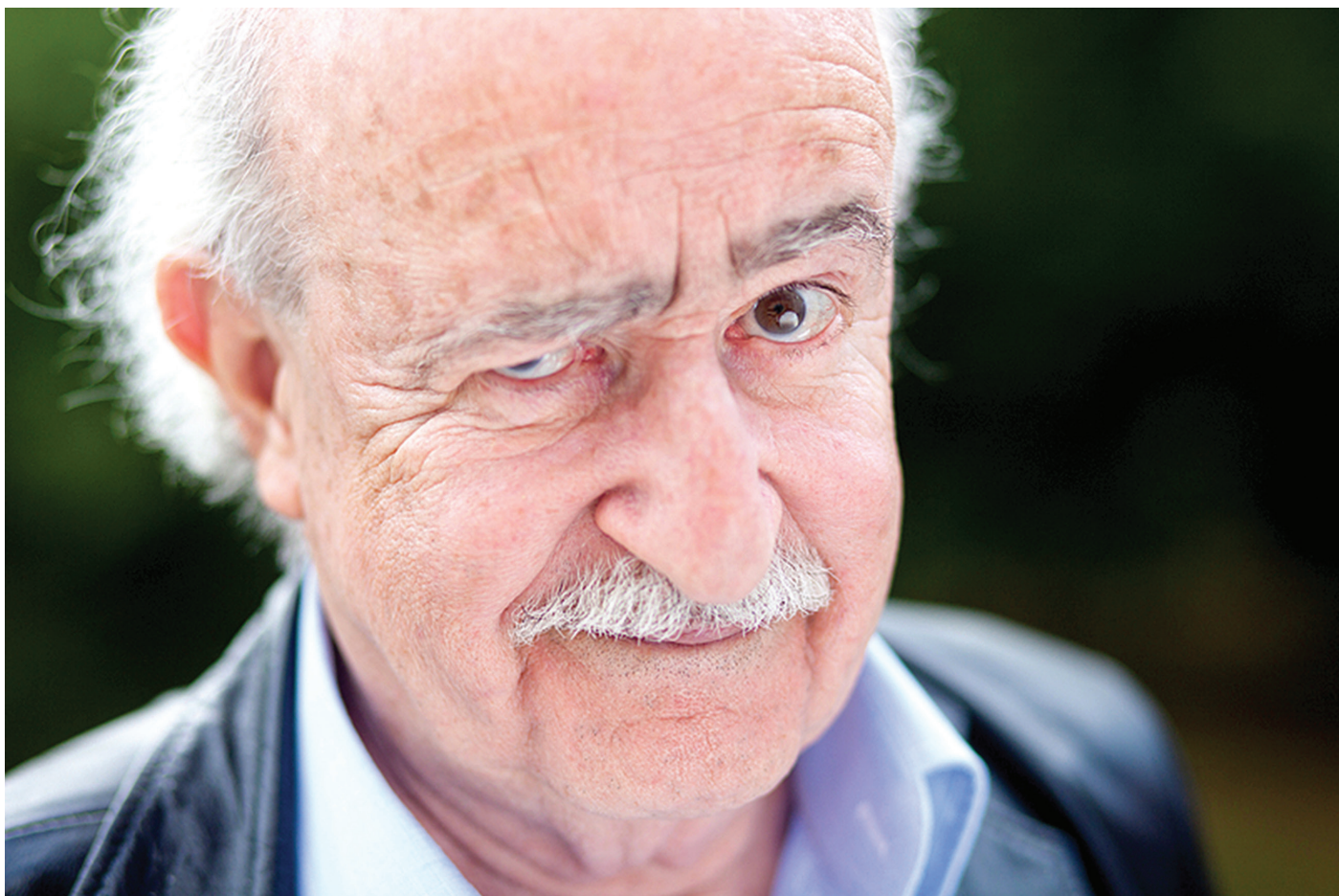
Vždycky se do všeho míchá náboženství. Jakmile je válka, tak je v tom nějaká církev. Momentálně islám.

Já jsem hluboce věřící a militantní ateista. Starý zákon, to je absolutní, neskutečný horor, který křesťané převzali i s tím mstivým, zlým Bohem. Já jsem opravdu velice rozezlen, když potkám Dominikána, protože ti mají na svědomí více mrtvých, než nacisti. Dva autoři - Dominikáni, nyní svatí, sepsali *Kladivo* na čarodějnice, podle kterého se přes čtyři sta let upalovalo, k vůli moci, penězům či ovládnutí lidí. Právě Dominikáni zavedli upalování kacířů. V Čechách existuje kardinál Dominik Duka, který je také Dominikánem, jehož společenství by obzvláště v České republice nemělo být vůbec oblíbeno.

Nezpůsobil vám otevřený názor nějaké osobní či pracovní komplikace?

Zatím jsem si nevšiml...

šel za svou pravdou

Film Den pro mou lásku je pro mě jako matku velmi bolestivý. S jakým pocitem jste jej točil?

Se špatným. Nenáviděl jsem autorku Zinnerovou, protože byla strašlivá ženská, se kterou jsem se nesnesl. Dokonce mi vyhrožovala svou stranickou funkcí. Mně se strašně nelíbilo, že uprostřed filmu dojí divákovi slzy, protože tam zemře krásná roztomilá holčička. To je podpásovka.

Vnitřně tím filmem trpím pořád, i když si myslím, že je dobře zahráný i natočený. Je to úplně jiná rovina, než dětský strach z pohádek, ze kterého vyrostou a pak na Deváté srdce vodí svoje děti...

Jako náplast jsem natočil film Křehké vztahy, kde byla také rodina a dítě. Bral jsem to jako proti film proti hroznému příběhu, kde zemře dítě.

Habermannův mlýn odehrávající se v Sudech za druhé světové války. Přitahovala vás ta látka kvůli osobním zkušenostem z té doby?

Celou rodinu nám zplynovali, jen mého tátu, oblíbeného lékárníka, maminku a mě nechali na pokoji. Později, když už to bylo všude dost zlé jsme se schovávali v sedm kilometrů německé vesnici Eisdorf. Po třech týdnech jsme dostali zprávu, že už se můžeme vrátit. A když už jsme z toho mohli být venku, udali nás Slováci a my museli do koncentráku.

Když jsme museli do transportu, rodiče byli ještě mladí, 35, 34, já měl deset. Slíbili jsme si, že se všichni tři po válce sejdem doma v Kežmaroku.

To mě drželo při životě v koncentráku a vůbec jsem o tom nepochyboval, že by to bylo možné. A i když mě osvobodili Rusové, tátu Američani a mámu Angličané, sešli jsme se všichni tři a narodili se mi pak ještě dva bratři...

A když jsme chtěli jít poděkovat Němcům, kteří nás před transportem schovávali, zjistili jsme, že vesnice už neexistuje. Naši němečtí přátelé byli odsunuti nebo zavražděni. A bývalí gardisté, kteří nás udali, seděli na národních výborech. Takže já jsem cítil jako povinnost vůči lidem, kteří nám pomáhali, natočit tenhle film.

Při natáčení jste se seznámil s poslední partnerkou Martinou Hudečkovou. Byl to osud nebo láska na první pohled?

Na osud nevěřím, takže láska na první pohled...

Prožil jste toho v životě hodně, i těch velmi krutých chvil. Co vám ale pomáhalo vše zvládnout? Vaše živelnost, kterou v sobě máte, nebo snad ženy?

Možná obojí:) Ale dnes už mi nepomůže nic. Cítím, se už starý. Nemůžu se už ani ráno na sebe při holení dívat, protože se na mě ze zrcadla dívá otec... Užívám si ale každého dne, jako by měl být poslední. Mám v plánu natočit ještě operu, ale na to potřebuji sehnat padesát milionů korun, tak zůstane asi jen v mé mysli...uvidíme.

IVA PAŠKOVÁ

ŽIVOTOPIS

- Narodil se 4. září 1934 v Kežmarku (na Slovensku)
- režisér, scénarista a herec židovského původu
- aktivně působí v kinematografii od roku 1961
- významné role - ředitel pohřebního ústavu v Každé koruně dobré Schwarcevalde ve filmu Poslední trik pana Schwarcevaldea a pana Edgara, William Poker ve filmu Dýmky, Asmodej ve filmu Kulhavý ďábl, Netušil ve filmu Což takhle dát si špenát
- ocenění - v roce 2009 získal Českého lva za celoživotní dílo a v roce 2010 získal uměleckou cenu Křišťálový glóbus
- autor si považuje hlavně dvou titulů: Spalovače mrtvol (1968), kterého loni uvedl na Festivalu Klapka v rámci pocty Rudolfovi Hrušínskému, a porevoluční Pasáže (1996).